

Адрес за кореспонденция:**Янко Янков**

ж. к. “Дианабад”,

Блок 4, етаж 6, ап. 38,

1172 София

29 август 2006 г.**Към:**

LPC-Embassy-001/ 29 септември 2005 г.
 LPC-Embassy-002/ 30 септември 2005 г.
 LPC-Embassy-003/ 10 октомври 2005 г.
 LPC-Embassy-004/ 06 декември 2005 г.
 LPC-Embassy-005/ 07 декември 2005 г.
 LPC-Embassy-006/ 19 декември 2005 г.
 LPC-Embassy-007/ 07 март 2006 г.
 LPC-Embassy-008/ 12 март 2006 г.
 LPC-Embassy-009/ 13 март 2006 г.
 LPC-Embassy-010/ 23 март 2006 г.
 LPC-Embassy-011/ 27 март 2006 г.
 LPC-Embassy-012/ 03 април 2006 г.
 LPC-Embassy-013/ 05 април 2006 г.
 LPC-Embassy-014/ 12 април 2006 г.
 LPC-Embassy-015/ 14 април 2006 г.
 LPC-Embassy-016/ 15 април 2006 г.
 LPC-Embassy-017/ 26 април 2006 г.
 LPC-Embassy-018/ 27 април 2006 г.
 LPC-Embassy-019/ 06 май 2006 г.
 LPC-Embassy-020/ 10 май 2006 г.
 LPC-Embassy-021/ 12 май 2006 г.
 LPC-Embassy-022/ 27 май 2006 г.
 LPC-Embassy-023/ 28 май 2006 г.

LPC-Embassy-024/ 31 май 2006 г.
 LPC-Embassy-025/ 05 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-026/ 12 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-027/ 15 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-028/ 28 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-029/ 29 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-030/ 30 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-031/ 24 юли 2006 г.
 LPC-Embassy-032/ 31 юли 2006 г.
 LPC-Embassy-033/ 01 август 2006 г.
 LPC-Embassy-034/ 02 август 2006 г.
 LPC-Embassy-035/ 14 август 2006 г.
 LPC-Embassy-036/ 15 август 2006 г.
 LPC-Embassy-037/ 16 август 2006 г.
 LPC-Embassy-038/ 21 август 2006 г.
 LPC-Embassy-039/ 22 август 2006 г.
 LPC-Embassy-040/ 23 август 2006 г.
 LPC-Embassy-041/ 24 август 2006 г.
 LPC-Embassy-042/ 25 август 2006 г.
 LPC-Embassy-043/ 29 август 2006 г.

**До техни Превъзходителства Посланиците,
 акредитирани в България от държавите-членове
 на Европейския съюз,
 Европейската комисия на ЕС, САЩ и Швейцария**

До Президентабул. “Княз Дондуков” № 2
1000 София**До Главния прокурор**бул. “Витоша” № 2
1000 София**Към рег. № 3124 / 02.06.2004 г.;****към рег. № 9717 / 28.06.2006 г.****и № 9717 / 31.07.2006 г.****към преписка на ВКП № 30977/06.V.****относно убийството от Държавна сигурност на брат ми Камен Н. Янков**

До **Министъра на вътрешните работи**
ул. "Шести септември" № 29
1000 София

Информационно копие:

До **Генералния директор**
и Специалния справочен отдел и архив
на Българската телеграфна агенция (БТА)
бул. "Цариградско шосе" № 49
1124 София

Ваши Превъзходителства,

ваши престъпни нискоерархични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим,

Изрично, ясно и категорично ви начирам убийци, първо, тъй като в продължение на твърде много години всичките вие (някои наистина косвено и пасивно, но другите - достатъчно пряко и активно) сте участвували и продължавате да участвувате в създаването и поддържането на системата на българския мафиотски режим, една от главните грижи на която система бе и все още е да обезпечава пълна безотговорност от всички принадлежащи към тази система престъпници; и второ, тъй като в частност в продължение на твърде много години всичките вие фактически сте обезпечавали пълна безотговорност за непосредствено и косвено виновните за убийството на моя брат Камен Н. Янков.

Тъй като по този въпрос досега напълно безрезултатно съм писал до всичките вас достатъчно много изложения и изрични искания за наказателно разследване и за търсене на отговорност от престъпниците, тук и сега ще акцентирам само върху следните няколко аспекти.

1) По времето на моего абсолютно противозаконно престояване в затвора като невинно осъден и във връзка с това, че брат ми Камен Н. Янков напълно открито е изразявал своето възмущение от осъщественото върху мен противозаконно (престъпно) комунистическо правосъдие, на 11 март 1985 г. в Окръжното управление на МВР в гр. Михайловград против него е било образувано строго секретно Дело за оперативно наблюдение и разработване, което е било по т. нар. „линия на противодържавната агитация и пропаганда” и е имало за цел да постигне резултат, при който и брат ми да бъде осъден и вкаран в затвора като политически затворник.

После, в изпълнение на приетите оперативни планове, в продължение на няколко години брат ми е бил подложен на съответните интензивни провокации и репресии, но тъй като външно и видимо неговите публични (и доказуеми чрез агентурата) изказвания не са излизали извън рамките на недоволството от мое то противозаконно осъждане, **Държавна сигурност** е променила стратегията си и е била насочила вниманието и целите си към неговото осъждане и вкарване в затвора за криминално деяние и като криминален затворник.

Така, в продължение на почти една година **брат ми е бил поставен в условията на предизвикана от Държавна сигурност *ежедневна и ежеминутна провокативна атмосфера и ситуативност***, при което целта е била да бъде постигнат резултат, при който той да бъде осъден за някакво достатъчно укоримо от обществото деяние - като

напр. предизвикване на пожар в завода, в който работи, саботажно техническо повреждане на производствената техника в завода, кражба или присвояване на частни или държавни вещи и имущества, незаконна търговия, валутни престъпления, изнасилване на „невинни девизи“ и прочее.

Тъй като, обаче, **брат ми** винаги изключително адекватно и точно е предвиждал възможността да попадне в така заложените му капани и е преодолявал опасностите в това отношение, тогава именно Държавна сигурност е била планирала и осъществила единствения непреодолим от брат ми капан – нападение върху него, при което той трябва да избира или да бъде убит или осакатен, или да остане жив като обезвреди нападателя, на когото, обаче, всъщност е била възложена задачата не да убие брат ми, а да направи така, че впоследствие именно нападателят-провокаатор да изглежда като жертва на напълно безпричинно нападение.

Така именно, съвместно с офицерите, работещи по т. нар. „криминално направление“ и тези, работещи по Държавна сигурност, на вербувания като криминално проявен агент-провокаатор **Петър Борисов Бонев** е била възложена така формулираната по-горе задача, която той осъществява на **03 февруари 1988 г.**; после, върху основата на така осъщественото събитие, в **Районното управление на МВР в Михайловград против брат ми Камен Н. Янков** е било образувано следствено дело (дознание) № 85 / 1988 г., по което той е бил обвинен по **чл. 129 от Наказателния кодекс** за причиняване на **средна телесна повреда**, за каквото деяние е предвидено **затвор от пет години**.

Тъй като, обаче: ► точно по това време и върху мен в затвора бяха осъществени редица подобни нападения; ► родителите ми, които вече отдавна са си били извоювали правото и възможността да посещават **посолството на САЩ**, посетили посолството и разказали така посочените събития; ► информацията както за мен, така и за брат ми е била съобщена в емисиите на радио „Свободна Европа“; ► **заместник-окръжният прокурор Тошко Тошев** е бил принуден да издаде на **01 юни 1988 г. Постановление за прекратяване на наказателното преследване против брат ми**, като изрично е бил приел, че брат ми е действувал „при условията на неизбежна отбрана“.

2) Специално внимание, обаче, заслужават фактите, принадлежащи към следната група престъпни събития, осъществени от Държавна сигурност, които са станали след това:

А) така посоченото по-горе **следствено дело против брат ми липсва** в абсолютно всички възможни архиви, в които съм го търсил най-малко пет пъти през изтеклите години;

Б) дори нещо повече – липсват и каквито и да са регистрационни или други информационни източници, от които би могло да бъде направен извод относно самото съществуване на това дело;

В) при две от посещенията ми в МВР и прокуратурата в град Монтана дори **бях обвинен във „фантасмагорични измислици и неоснователни обвинения“** срещу служителите на тези две авторитетни държавни институции;

Г) за факта на самото съществуване на това дело, обаче, аз имам следното абсолютно неопровержимо доказателство: във връзка с две мои статии, публикувани през 1992 г. в два вестници, **тогавашният заместник-окръжен прокурор Тошко Тошев** е публикувал **статия-отговор**, озаглавена **„Тези хора не съм срещал и не ги познавам“**, която е публикувана на **стр. 13** във в-к **„168 часа“** от **08 септември 1992 г.**; дори нещо повече – в специален снимков колаж на вестника е публикуван фрагмент от първата страница на **Постановлението за прекратяване на въпросното наказателно производство**;

Д всичкото това е недвусмислено доказателство, че както предишната **Държавна сигурност**, така и нейните днешни трансмутационни формирания и наследници са **виновни за скриването на истината за съществуването на посоченото дело**, в което се съдържат редица доказателства за **престъпленията, извършени против брат ми** от функционерите на **Държавна сигурност**;

Е в специално писмо, изпратено до мен от т. нар. „Комисия по ЗДБДС” и имащо дата 08 юли 1998 г. изрично е записано, че **образуването от Държавна сигурност против брат ми Камен Янков Дело за оперативно наблюдение и разработване е било унищожено през 1990 г.** „съгласно съществуващата тогава нормативна база”.

Тъй като, обаче, **такава легитимна нормативна база въобще не е имало**, фактът на унищожаването на делото е престъпление, извършителите на което следва да бъдат разследвани и наказани.

Освен това, тъй като това „унищожаване” все пак е било осъществено при написването на определени документи, днес, за пореден път, настоявам да ми бъдат предоставени копия от тези документи.

Ж тъй като **брат ми Камен Н. Янков е бил сключил граждански брак точно по времето, когато аз съм бил в затвора, а той заради мен е бил разработван по изключително интензивен начин от Държавна сигурност**, изрично и категорично настоявам да ми бъдат предоставени и всички възможни информационни данни, свързани с неговата съпруга **Маргарита Йорданова Георгиева** (по първи съпруг – **Митова**, по втори съпруг – **Янкова**), родена в село Смоляновци, живуща в град Монтана, **ЕГН 5803083218**.

29 август 2006 г.

Янко Н. Янков